

November 1854

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard, P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
P.C. Skovgaard og Wilhelmine
Skovgaards moder, Cathrine
Skovgaard dør i oktober 1854.

Modtagersted:
Italien

Omtalte personer:
Cathrine Elisabeth Skovgaard
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 12 nr. 31

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard skriver om sin moders nylige død og forsikrer P.C. og Georgia Skovgaard, at hun har det godt.

TRANSSKRIFTION

Kjære Peter og Georgia!

Inderlig og kærlig Tak for Eders Breve det gjør godt at læse dem og see hvad I tænker og føler, thi vel er stor Wemod og Alvor, men det er ikke altid at disse Følelser nedtrykke Sindet og derfor troer jeg, at I min Kjære dog alligevel har det godt.

Jeg har kun lidt Tid til at skrive i idag thi Brevet skal snart [?], og jeg har jo ej heller meget at skrive om, men da I tænker saa kærligt paa mig saa mener jeg at I gjerne vilde have lidt fra mig, lidt om mig selv. Jeg har det meget godt, Alle ere saa kjærlige og gode mod mig, og for mig selv, har jeg det ogsaa saa godt, thi om jeg ogsaa stundom er bedrøvet, saa er der dog ingen Anger og ingen Bitterhed i denne Sorg og saa er den jo saa let at bære. Det er mig ogsaa saa kjært ret at bevare og holde fast ved det Indtryk, som denne Tid har gjort paa mig tro mig det er godt og velgørende, thi i den sidste Tid da alt Haab var borte, og jeg kun tænkte paa den sig nærmende Død, da var det som om min Tanke fulgte med hendes, og alt blev klarere for mig, ligesom det blev det for hende, saa at alt Smaat faldt bort og hvad der var, og evig bliver Godt, blev kun tilbage. Da nu alt er forbi og hendes Ansigt havde modtaget et forklarende Præg

-2-

som Døden giver, da talte det til mig paa en Maade som jeg aldrig før har tænkt, som den forklarede Tilstand som fører Mennesket til, ved sit Udspring fra Gud, naar det kuns vil kjæmpe for at erfare den og denne Tanke er bleven mig som den helligste Arv fra vores kjære Moder saa I kan troe mine kjære, at jeg har det virkelig godt.

Lev nu vel, alle tænker saa kærligt paa Eder og hilser Eder ved Eders hengivne Søster Vilhelmine

Ljære Peter og Georgia?

Indroelig kjærlig Lød for fæder. Børne. Idd
gjør godt at løse dem og for faad I London og
Pola, Si end nu der Mamod og Caloor men
idd nu idde altid at disse Sælverne modtoges
Gjæst og Hofet børne gang at I mine Børn
dog alligevel gøre det godt.

Jeg for sin Lød Lød til at Børne i idag
Hj Børne skal faad det, og jeg for de afsluttes
mangt at Børne om, men da i Børne for
kjærligt gør mig for mangt gang at I gjæve
nådet for Lød for mig, Lød om mig Jila.
Jeg for det mangt godt, Lilla om for
kjærligt og godt mod mig, og for mig
Jila, for jeg det og for for godt Hj om jeg
og for Børnen og Lød Børne for nu der dog
ingen Anger og ingen Bidsked i dem
Børn og for nu der for for Lød at Børn.
Id nu mig og for for Børn end at Børne og
Gode fast end det Indroelig for dem Lød
for gjæst gør mig Børn mig det nu godt og
afgjærende, Si i den sidste Lød da det Gode
nu Børn og jeg sin Lød gør den
sig noverende Lød, da det det for om
min Lød fulgte med Lød, og det blev
klarer for mig, ligesom det blev det, for
Lød, for det det det Børn faldt Børn og
faad det det, og mig Børne Gode Børn sin
Lød. Da nu det det for Børn og Lød
Børn faad modtaget det forklarede for

Jøen Løcher gissat de talte at til mig
gaa nu Maad som jeg aldrig før for
handed, men den forslaaede Tilstand som
Jøen Maanedag til, end for Midtveier
for Gind, naar det Lige vil gjøres for
at seaa om den og den Lønde at
blaa mig som den Jalligste Løse for
noget Lige Maad for I den Løse
min Lige at jeg for at nedalig godt.
Den min val, alle Lønde for Gæstlyt gaa
Bede og Jilfær ~~før~~ and Bedes Jengium
Kjöler Wilhelmine